

ZWEI MANNERN

Op. 44.

Már csak ez járt az eszükben –
vajon hány nap,
meddig tarthat még ki
Rügenben ez az ódivatú,
régi világ
az elhervadt virágok szemétdobján?

De ahogy sáros, szakadt, vásári csizmáikban
észrevétlen haladtak tova az alkonyi
erdőségek vasszürke kapui felé,
a horizonton feltündökölt az a
szavak nélküli birodalom,
ahová mindig is vágytak –
a szakadék préselt árnyai közé,
mint szürkületkor a denevérek.

1819. Rügen